

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/6/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.III.30.362/2024/7. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az Építési és Közlekedési Minisztérium 2025. december 15-én meghatalmazott jogi képviselője (dr. Fehér Zsolt kamarai jogtanácsos) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az időközben hatályba lépett, a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2026. évi XIII. törvény 3. § (4) bekezdése értelmében az Építési és Közlekedési Minisztérium neve megváltozott, Közlekedési és Beruházási Minisztérium elnevezéssel működik tovább (a továbbiakban: indítványozó).
- [2] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Gfv.III.30.362/2024/7. számú ítélete (a továbbiakban: ítélet) alaptörvényellenességét, és azt az Abtv. 43. §-a alapján semmisítse meg.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy egy – felszámolás alatt álló – Informatikai Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: felperes) és a [...] Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság alperes (a továbbiakban: Társaság2) között létrejött szerződésből adódó jogvita.
- [4] Az indítványozó nyilatkozata szerint a 2021. január 18. napján kezdeményezett perbe 2023. február 24-i hatállyal jogszabályi rendelkezésre tekintettel az alperes jogutódjaként lépett be (az indítványozó és a Társaság2 a továbbiakban együtt: alperes).
- [5] A Kúria által megállapított tényállás szerint a felperes mint bérbeadó és az alperes mint bérlő között 2018. február 26-án bérleti szerződés jött létre az abban

meghatározott informatikai eszközök használatának határozott időre szóló átengedése tárgyában. A szerződésben rögzítették, hogy a felperes a bérlet teljes időtartama alatt folyamatosan heti 7 napon, napi 24 órában biztosítja a rendszer és a hardvereszközök támogatását és felügyeletét. Az alperes a bérleti szerződésben meghatározott időtartam lejártát, 2019. március 26-át követően tovább használta az eszközöket úgy, hogy ezért ellenszolgáltatást 2019 márciusától nem teljesített.

- [6] Az indítványozó szerint 2019. március 26. napja után a felperes eszközei az alperesi jogelődénél maradtak, azokat használta, a felperes viszont további támogatási szolgáltatást nem nyújtott, tekintettel arra, hogy ekkor már tudta, hogy ezen túl a [...] Szolgáltató Zrt. (a továbbiakban: Szolgáltató Zrt.) alvállalkozójaként fogja nyújtani ezt a szolgáltatást (indítvány, 2. oldal). Ezt követően a 2019. április 26. és 2019. december 31. közötti időszakra az indítvány szerint „az alperes és a Szolgáltató Zrt. között létrejött ún. II. sz. Szolgáltatási Szerződésben felperes a Szolgáltató Zrt. alvállalkozójaként végzi tovább alperes felé a korábban alperesnek bérbe adott eszközökre vonatkozóan a support szolgáltatást, amelynek ellenértékét már nem az alperes, hanem a Szolgáltató Zrt. fizeti meg részére” (indítvány, 12. oldal).
- [7] A Szolgáltató Zrt. képviseletében eljáró informatikai szolgáltatás menedzser a 2020. január 10-én kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy az alperes és a Szolgáltató Zrt. között alkalmazás támogatás szolgáltatásra megkötött szerződés 2019. december 31-én lejárt. Tájékoztatta arról is, hogy 2020. január 1-jétől a Szolgáltató Zrt., valamint az alperes nem kívánja igénybe venni a felperes szolgáltatását.
- [8] Ezt követően a felperes 2020. január 13-án kezdeményezte a bérbeadott eszközök elszállítását, de ez nem valósult meg, ezért javasolta az alperesnek, hogy amennyiben az eszközök elszállítására további két hét időtartamon belül sem nyílik lehetősége, úgy az eszközök használata támogatással történő bérlet formájában valósuljon meg. A felperes a leveléhez csatolta az új bérleti szerződés tervezetét is. Ezután 2020. március 16-án arról tájékoztatta az alperest, hogy az eszközök alperes általi használatára tekintettel a bérleti szerződés határozatlan időtartamúvá alakult át, egyben felszólította az alperest a hátralékos bérleti díj megfizetésére. Az alperes 2020. október 7-én visszaszolgáltatta a felperesnek a bérbe vett informatikai eszközöket. A felhalmozott bérletidő-tartozást nem fizették meg.
- [9] 1.2. A felperes keresetében az alperes 28 912 636 forint és járulékai megfizetésére történő kötelezését kérte, arra figyelemmel, hogy az alperes a bérbe vett eszközöket a határozott idejű bérleti szerződés lejártát követően tovább használta, ezért a visszaszolgáltatás időpontjáig a szerződésben meghatározott bérleti díj megfizetésére köteles. Az alperes többek között arra hivatkozott, hogy ténylegesen

egy vállalkozással vegyes bérleti szerződésről van szó, amelyben a vállalkozási elem volt a domináns. Az alperes álláspontja szerint a felperes részére fizetett bérleti díj nem volt megfeleltethető a klasszikus értelemben vett bérleti díjnak, mert az a felperes részére szolgáltatási elemeket is magában foglalt. A követelt összeget túlzónak találta, ugyanis azt szerinte bérleti és vállalkozási elemre kellett volna bontani. A szerződés szerinti ellenszolgáltatás tisztán bérleti díjként való meghatározása esetén feltűnő értékaránytalanságra is hivatkozott.

[10] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy az alperes érvénytelenségi kifogása nem alapos, szakértői vélemények alapján igazoltnak látta, hogy a kikötött bérleti díj a piaci viszonyoknak megfelelő volt. A szerződés jogi minősítése kapcsán kimondta, hogy a felek között a bérleti szerződés 2018. február 26-án 12 hónap időtartamra jött létre. A felek által nem vitatottan a szerződés határozott időtartamának lejártát követően az alperes az eszközöket tovább használta, ugyanakkor visszatartási jog nem illette meg. Erre figyelemmel az eszközök visszaszolgáltatásának időpontjáig az alperes köteles a havi bérleti díjak megfizetésére. Az elsőfokú bíróság ítéletében az elsődleges kereseti kérelemnek helyt adva kötelezte az alperest 28 912 636 forint és kamata megfizetésére.

[11] 1.3. Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – az indokolás részbeni kiegészítésével és pontosításával – helybenhagyta. A másodfokú bíróság leszögezte, hogy a hibák elhárítására, kijavításának módjára vonatkozó, egyetlen *facere* jellegű mellékkötelezettség nem teszi a mind elnevezése, mind tartalma szerint bérleti jellegű szerződést vállalkozási szerződéssé. A másodfokú bíróság arra is rámutatott, hogy fennálltak további szerződések is a peres felek között, illetve a felek tevékenységét érintően, azonban azok nem a jelen szerződésből eredő felperesi kötelezettségeket fedték le, ezért az alperes perbeli díjfizetési kötelezettségét nem érintik. Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy az alperes érvénytelenségi kifogása nem volt alapos, mert a bérleti szerződésben kikötött szolgáltatás és a bérleti díj közötti nem állt fenn feltűnő értékaránytalanság. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg, hogy a perbeli szerződés érvényes, és az alperes köteles a bérleti szerződésben rögzített bérleti díjat megfizetni arra az időszakra, amíg használta a bérelt eszközöket.

[12] 1.4. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a jogerős ítélet

tévesen állapította meg a perbeli szerződéses jogviszony jogi jellegét és fenntartotta a szolgáltatások feltűnő értékaránytalanságára alapított érvénytelenségi kifogását.

[13] A Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott, a jogerős ítéletet hatályában fenntartó ítélete szerint a felperes egyes vállalkozási típusú szerződéses kötelezettségei kívül ezek az eszközbérlethez szokásosan szorosan kapcsolódó mellékkötelezettségek körén, ugyanis nem az informatikai eszközök megfelelő állapotának biztosítására, hanem működtetésük támogatására irányultak, de ezek a vállalkozási elemek nem zárják ki, hogy a felperes a perbeli időszakra a szerződésben meghatározott teljes bérleti díjat követelje, a szerződő felek ugyanis ezekért az egyéb szolgáltatásokért külön díjazást nem kötöttek ki. A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének egyes részeit tartalmi hiányosság okán nem vizsgálta, a feltűnő értékaránytalanságra alapozott érvelést sem tartotta helytállónak, hiszen az alperes felülvizsgálati kérelmében maga sem vitatta, hogy a perbeli szerződés megkötésekor az értékegyensúly fennállt, az érvénytelenségi ok fennállásának megítélése során pedig a szerződéskötést követő változásoknak nincs jogi jelentőségük.

[14] 1.5. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, melyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelménye, valamint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt bírósági jogalkalmazási és értelmezési elv sérelmére hivatkozott. Az indítványozó álláspontja szerint a jogerős ítéletben és az azt helybenhagyó kúriai ítéletben „kirívóan tényállás és okiratellenesen” az került megállapításra, hogy az indítványozó a perbeli határozott időre szóló bérleti jogviszony lejártát követően a bérbeadott eszközöket „jogosulatlanul” tartotta vissza az alapperbeli felperes, mint bérbeadóval szemben. „Az ítéleti tényállás ilyen fokú eltorzítása sajnálatosan azt eredményezte, hogy kérelmezővel, mint alperessel szemben egy olyan jogszabályhely alapján került alkalmazásra a perbeli ítéleti marasztalás, amely valós tényállás megállapítása esetében függetlenül a felperes perbeli kereseti állításától semmilyen módon nem volt sem valós, sem bizonyított [...]” (indítvány, 10. oldal).

[15] Az indítványozó szerint a valótlan ítéleti tényállással és így a megalapozatlan jogi minősítéssel az eljáró bíróságok megvalósíthatták tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogának sérelmét. A bíróságok jogértelmezése álláspontja szerint nem felel meg az Alaptörvény 28. cikkében foglaltaknak sem, illetve a Kúria nem merítette ki a felülvizsgálati kérelemben foglalt teljes kérelmezői igényt, így a felülvizsgálati kérelem nagy részben elbírálatlan maradt.

- [16] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [17] 2.1. Az ítéletet az indítványozó 2025. október 15-én vette át, azzal szemben az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőben terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt.
- [18] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 13. §-a 2023. június 1-jei hatállyal úgy állapította meg az Abtv. 27. §-át, hogy a (2) bekezdés immár kimondja: „[a]z (1) bekezdésben foglaltak nem illetik meg a közhatalmat gyakorló indítványozót.”
- [19] A Módtv.-hez fűzött „jogalkotói indokolás szerint a módosítás »kivezeti a jogrendszerből azt a lehetőséget, hogy a közhatalmat gyakorló szervek (hatóságok) alkotmányjogi panasszal fordulhassanak az Alkotmánybírósághoz« (lásd: 2023. évi X. törvény végső előterjesztői indokolása, Részletes indokolás a 13. §-hoz)” {3423/2024. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság 3221/2024. (VI. 25.) AB végzésében (a továbbiakban: Abv.) összegezte az Abtv. 27. § (2) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos fő szempontokat.
- [21] Ennek lényege, hogy „a közhatalmi szerv mint jogállás, illetve a közhatalom gyakorlásának kérdését körültekintően, esetről esetre, vagyis a közhatalmi szervek jogállása, az általuk gyakorolt hatalom jellege, végső soron pedig a jogviszonyok tartalma alapján kell vizsgálni” {Abv., Indokolás [41]; hasonlóképpen: 3266/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [12]; 3357/2024. (X. 8.) AB végzés, Indokolás [29]}. A közhatalom jellemzése kapcsán az Abv. azt hangsúlyozta, hogy „[s]zervezeti oldalát tekintve (intézményi szempontból) a közhatalmi szerv mivoltja, illetve ebbéli jellege azt mindenképpen jelenti, hogy az adott szerv részese a közhatalomnak, közhatalmat gyakorol, részese a közhatalomból, vagyis az állami hatalomból, annak birtokában jár el. Tevékenységi oldalát tekintve az ilyen szerv (illetve akár személy) közhatalom birtokában az állam nevében cselekszik, hoz kötelező aktusokat, részt vesz azok végrehajtásában, kormányzási, szabályozási, igazgatási tevékenységet végezhet és végez. Tevékenysége betudható az államnak, annak hatalmát gyakorolja, hatalmának

forrása és alapja az állami hatalom, s azon keresztül pedig a néphatalom” (Abv., Indokolás [42]). Az Abv. azt is megállapította, hogy a minisztérium mint közigazgatási szerv, része az államszervezetnek, közhatalmat gyakorol, részt vesz a közhatalom gyakorlásában (Indokolás [48]) és nem a Kúria előtti jogorvoslati fellépés, illetve annak perbeli joghelyzete kérdéses, hanem az azt követő, a Kúria határozatával szembeni alkotmányjogi panaszhoz való jogosultság (Indokolás [49]).

[22] Mindebből következően jelen ügyben sem a perbeli jogutódlás ténye, a jogvita alapját képező jogviszony milyensége vagy a jogelőd feladatainak a jellege a meghatározó, hanem az indítványozó (jelen esetben a minisztérium) közhatalom gyakorlásában való részvétele, amely kétségkívül megállapítható. Az indítványozó – a fentiek szerint – az Abtv. hatályos 27. § (2) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz benyújtására jogosultsággal nem rendelkezik.

[23] 2.3. Az Alkotmánybíróság az indítványozói jogosultság hiányának megállapítása mellett megjegyzi, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét és az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző jogértelmezést pusztán állítja, de nem tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], illetve nem ad elő alkotmányjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek {3026/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [20]–[21]}. Ennél fogva az indítvány érdemi elbírálására az indítványozói jogosultság fennállása esetén sem lett volna mód.

[24] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró*